

kulation og deslige, og der gives positivt Forbud imod, at Direktører og Bankfunktionærer indlader sig i saakaldte Spekulationsforretninger.

Der findes dernæst Regler for den Udstrækning, hvori en Bank maa opkøbe, belaae og eje egne Aktier. Ogsaa dette er jo et af de Forhold, som i særlig Grad er traadt frem i forskellige af de uheldige Affærer, vi har oplevet. Ved § 12 forsøges der her givet Regler. En Regel — og en Hovedregel — vil være, at en Bank ikke maa eje egne Aktier udover et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Aktiekapitalen, men der er selvfølgelig Ventiler for de Tilfælde, hvor en Bank nødes til at overtage og beholde egne Aktier, ganske særlig, naar disse repræsenterer en Fyldestgørelse af Bankens Krav hos en Skyldner, hvad jo ikke saa sjældent er Tilfældet.

Dernæst bestemmes det, at Direktører og Filialbestyrere ikke kan drive anden Virksomhed end den, de har som Leder af Banken, og at de heller ikke kan deltage i Ledelsen af andre Erhvervsvirksomheder. Herved vil jo ogsaa blive ramt et Forhold, som i saa høj Grad har vist sig skæbnesvangert ved tidligere Bankers Ledelse. Det maa imidlertid paa den anden Side sikres, at en Bank, som finansierer økonomiske Foretagender, kan være underrettet om Dispositioner, som træffes af dette finansierede Foretagende, og derfor er der ogsaa i § 9 givet en Bestemmelse om, at en Bank kan delegere et Medlem af sin Bestyrelse eller Direktion eller en Funktionær til at føre Tilsyn med saadanne Foretagender, men den paagældende maa hverken indtræde i Foretagendets Bestyrelse eller Direktion eller modtage Vederlag af vedkommende Foretagende. Den Betragtning, som ligger til Grund herfor, er jo, at Bankens Folk, Bankens Ledere, maa kun være Bankens, Indskydernes og Aktionærernes, Tjenere. De kan ikke, samtidig med at de paatager sig paa forsvarlig Maade at lede en Bankforretning, ved at blive optaget i Bestyrelsen i et andet Selskab paatage sig Forpligtelse til at varetage dette andet Selskabs Interesser. En saadan Forpligtelse kunde jo endog medføre, at de i visse Tilfælde i dette Selskabs Tjeneste skulde handle direkte imod Bankens Interesser. Det maa derfor være saa, at de Folk, der paatager sig Ledelsen af Bankerne, udelukkende følger sig knyttet til disse Banker og giver Afkald paa de Indtægter og den Ære, som det maaské i øvrigt kunde være at deltage i Ledelsen af andre Erhvervsvirksomheder.

I § 8 har man dernæst søgt at klargøre Bestyrelsens Ansvar, hvilket ogsaa har været et tvivlsomt Punkt tidligere. Den Betragtning, man er naaet til, og som man søger at give Udtryk, er den, at en Bestyrelses samlede Medlemmer ubetinget har Ansvaret for Bestyrelsens Dispositioner, og at denne Bestyrelse ogsaa altid bør vide, at den har paataget sig dette Ansvar, naar den paatager sig at være Bestyrelse for en Bank. Man har jo imidlertid ved Siden af den egentlige Bestyrelse ogsaa haft Raad eller Repræsentantskaber, eller hvad Navn man nu har givet Institutioner, der har været knyttet til Bankerne, Raad, der ikke beskæftiger sig med Regnskab eller andre mere betydende Forretninger, som Banker har med at gøre. Det forekommer mig, at saadanne Raad, der altsaa har en mere periferisk Forbindelse med Bankledelsen, egentlig helst burde undgaas. Vi ved jo særdeles vel, at i nogle Tilfælde har saadanne Raad hovedsagelig haft den Opgave at pynte paa vedkommende Bank, og det er ogsaa fremgaaet tilstrækkeligt af de Retsager, der har været, at disse Pynterepræsentantskaber, naar det kom til Spørgsmaalet om Ansvar, nok skulde vide at fralægge sig ethvert Ansvar for at vide noget som helst vedrørende Bankens Anliggender. Derfor synes jeg, som sagt, at det var mest ønskeligt, om Bankerne blev enige om at opgive den Slags Pynt, som disse Raad har været; men hvis man af den ene eller den anden Grund føler, at man har Brug for saadanne Raad — og jeg skal ikke nægte, at der kan være Forhold, hvor en Række Tillidsmænd kan udøve en gavnlig Virksomhed som Bindeled mellem en Egnns Befolkning og en Bank, hvilket alt sammen formentlig kunde etableres uden at give det Udseende af, at dette Raad eller dette Repræsentantskab havde nogen egentlig Bestyrelsesstilling —, maa det ogsaa finde Udtryk overfor Offenheden, hvilken Rolle et saadant Raad spiller. Det er søgt udtrykt i det foreliggende Lovforslag, idet det siges, at det skal af Vedtægterne og af Regnskabet fremgaa, hvorvidt Repræsentantskabet f. Eks. har Pligt til at prøve Aarsregnskabets Rigtighed. Hvis et Repræsentantskab ikke har denne Pligt, maa det tydeligt fremgaa overfor den Del af Befolkningen, der har Interesse i Regnskabet, at Repræsentantskabet ikke har prøvet Regnskabet og heller ikke har en Pligt til at gøre det. Og hvis det altsaa ikke har en saadan Pligt og ikke udøver en saadan Gerning, er det en Selvfølge, at saa kan man heller ikke opføre de paa-